

మహాభారతం

కథా రచయిత: కన్నకూకమ్
కె.యస్.ప్రకాశరావు

నిర్మాత
కె.కృష్ణమోహన్ రావు

దర్శన స్వేచ్ఛ సమానం, దాదర్శన వకప్పురం. చెరిమి కావ్యకం. ప్రయ ఒక కాశీ అమ్మాయి. రోడ్డున పోయే వర్షన, వెంటనే ఒక్క మండింది....కరువాత కరువాత చల్లబడింది. ఏం జేస్తుంది పాపం! ఆ పాప ఆమె ఇద్దరి మధ్య యిష్టం వుట్టి. ఆ యిష్టం ప్రేమగా మారి. ఆ ప్రేమలోంచి పెద్దదాకా వెళ్ళాడు....ఆతని పేరు-చిట్టా

“దాదర్శన ముందు యింటి దగ్గరే మొదలవుతుంది” అంటుంది ప్రయ. ఈ సమస్య వర

రచన:
ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడినది:
పి. సుశీల
యన్. వి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

చిట్టాబాబు: ఏవి ఏవి నీ కళ్ళు
నా వెన్నెల వెలుగుల సేలయ్యెళ్ళు
నా కవితకు కలలకు పందిళ్ళు

ప్రయ: ఏవీ ఏవీ నీ నవ్వులు
ఒడిలో పాపని కేరింతలు
నా గుడిలో దేవుని జేగంటలు

చిట్టా: నీ కడగన్నుల పొడిసన్నలలో
నా గతజన్మల స్మృతులున్నవిలే

ప్రయ: నీ మరుమల్లెల చిరునవ్వులలో
నా చిరకాలపు నిరులున్నవిలే

చిట్టా: నా కవితకు నీవే కదలికవు

ప్రయ: నా బ్రతుకుకు నీవే మధురిమవు

||పవ||

చిట్టా: నీ ముప్పేటల జడ పాయలలో
నా ముజ్జగములు పెసవేసితివి

ప్రయ: నీ సులివెచ్చని నిట్టూర్పులలో
నా ఎడరేకులు విడదీసితివి

చిట్టా: నా పెదవికి నీవే తొలిపదము

ప్రయ: నా తపసుకు నీవే తొలి జపము.

||పవ||

మనసు పాప
పడనంతవరకు
క్రాంతకాంత ఆకర్షణలు
పెరుగుతున్నాయి

అంబెర్క బహుళం తార్యధర్మం సంబుకునది, తంబుకునది తాదు, అంబుల్
వర్మిందాకనాదు ఎవరి దగ్గరనుంచో, అంబుల్ ఓపాట, ఆ పాటంతా న్రియను
నది ఆమెను తొంగదీపించి మళ్ళీ, నీరి వంపదా లేదువు సంస్కారావి! తొంగిపో

రచన:
ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడినది:
బాలసుబ్రహ్మణ్యం

ప్రియా.....!

ఎంత తీయని పేరు ఆ
పేరుకు తగిన మోము
ఆ ముద్దుమోము నీ మనసుకు
విలుపుటదము

కోపేరువంటి ముక్కునకు
కోపం కూడా అందమే
కాటుక దీర్చిన కన్నులకు
ఎర్రజీర ఒక సోయగమే

॥ప్రియా॥

జీలుగుల వెలుగుల చిరునవ్వులలో
మెరిపే పెదపుల చిగురాకులలో
వేడివంటి చలువా వుంది
వగరు వగరు తీపి వుంది
వగలూ రేయీ కలిసుంది

ఇసుకలోన వసిపావలవలే—నీ
నొసటి ముంగురు లాడుతు వుంటే
చెరకు వెల్లు కనుబొమ్మలు—విరి
తూపుల చూపులు విసురుతువుంటే
నీ కన్నుల నీలాకాశంలో కోటి తారకలు వెలుగుతువుంటే
నిలబడి చూపే కళాప్రియుడను
నీ కవితలు రాపే కాళిదాసును.

॥ప్రియా॥

దొంపత్తజీవిత్తోన్ని
సౌరవింశతి
జోతి జీవితుం
వక్రవర్ధంతా

కృష్ణంరాజు
సత్యనారాయణ
రావుగోపాలరావు
రాజబాబు
అల్లురామవిఠయ్య
ముత్తేష్
కాకరాల
కె.కె.నర్మ

వాణిశ్రీ
జయంతి
రమాప్రభ
నిర్మల
గిరిజ
పుష్పకుమారి

అడవిలోను నోరు తెరుచుకుని చూసే మగవాళ్ళు నెందరినో మూతిమీద కొట్టిన కళం. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసి
 ఊరిరాద నివ్వకుండా తరిమి తరిమి కొట్టి గెలిచింది. ఇద్దరి మధ్యా ఉత్తరాలు కట్టలు కట్టలు సరికావాయి. తీరా
 పెళ్ళిదీ ప్రేమదీ పెడదాదలా అన్నట్టు.... రాత్రనక వగంనక వైయ్యులో మునిగి కేంవలసిన బయపు బాధ
 వసానం ఏమిదో చూడాలంటే. “సుప్రబాతం” రావాలి.

రచన :
 ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడినది :
 పి. సుశీల
 యువ. పి బాలసుబ్రహ్మణ్యం

చిట్టిబాబు : ఏవీ ఏవీ నీ కళ్ళు
 నిన్నటి వెన్నెల సెలయేళ్ళు
 నేటికి చీకటి పొదరిళ్ళు
 ప్రియ : ఇవిగో ఇవిగో నా కళ్ళు
 నిన్నటి కోర్కెల సమాధులు
 రేపటి వెలుగుల ఉపస్థితులు
 చిట్టి : కిక్కిరిస్తే తీరని నేరాన్ని
 అది ఎత్తి చూపు నా పాపాన్ని
 ఒడివి కట్టుకుని పడనా నరకాన్ని
 ప్రియ : నీ చూపులలో నను విలుపుకొని
 చూపగలవు స్వర్గాన్ని
 చూడగలము స్వర్గాన్ని
 చిట్టి : ఓర్వలేను నా ఎద గాయాన్ని
 ఓదార్చలేవు నా పరితాపాన్ని
 బ్రతుకలేను ఈ భారం మోసుకుని
 ప్రియ : అడుగున అడుగై నడిచే భాగ్యం
 నేటికి సాధించితిని
 నేనే సాధించితిని.

॥ఏవీ॥

॥ఏవీ॥

దొంగవృత్తి వివేకం
 ఖాతా ఖర్చులు
 పండుకునేది
 పెండుకునేదికాదు

విశ్వనాథ్ దర్శితం
స్వప్నభూతం
న.త.రామారావు సావిత్రి
కె.విశ్వనాథ్ దర్శితం